

Organická chemie

- věda, který se zabývá studiem struktury, vlastností, přípravou a použitím organických sloučenin
- je to chemie sloučenin uhlíku s biogenními prvky - vodíkem, kyslíkem, dusíkem, sírou, fosforem, hořčíkem, vápníkem
- základní vlastnost uhlíku v organických sloučeninách = čtyřvaznost, důvodem je hybridizace - sjednocení energeticky různých orbitalů daného atomu, přičemž vznikají nové orbitály, tzv. orbitály hybridní
- prvně středověk - Paracelsus - iatrochemie (16. st.)
- pak novověk - Berzelius - živočišné a rostlinné sloučeniny vznikají jenom díky „životní síle“ (vis vitalis) - tzv. vitalistická teorie (18. st.), tato brzo vyvrácena r. 1828 F. Wöhlerem, který v laboratoři uměle vytvořil org. látku močovinu
- na konci 19. st. průkopník F. A. Kekulé - definoval, že chemické vlastnosti organických sloučenin souvisí s jejich vnitřní stavbou, pak definoval několik základních postulátů, které platí dodnes
 - uhlík je vždy čtyřvazný